

IZBOR KATOLIČKOG ŠKOLSKOG VJERONAUKA

RITA GIEDRĖ RUGEVIČIŪTE

Zirmunu g. 30-25

09229 Vilnius

Litva

Primljen: 28. 5. 2006.

Izlaganje na znanstvenom skupu

UDK 37.014.
523 (474.5)

Litva je neovisna republika tek 16 godina. Vjeronačna je pouka u javnoj školi ozakonjena. Pravni temelj je važan, ali je to samo jedan od elemenata kad se govori o odgoju za ljudske vrijednosti. Za vrijeme sovjetske okupacije tradicija školske religiozne pouke bila je prekinuta. Danas Crkva traži načine kako da mladima progovori o pitanjima vjere i života.

Najveća briga je odgoj za istinu i slobodu. Kod nas još ne postoji odrasli ljudi koji su živjeli i sazreli u slobodnoj zemlji i koji bi bili sposobni voditi mlađe kako bi »oblikovali duh u dvostrukoj dimenziji unutarnjosti i univerzalnosti, sabranosti i otvorenosti«.¹ To ukazuje na brojne napetosti i suprotnosti.

Postavljuju se različita pitanja, Kako ta štljiva i ranjena Crkva može biti Crkva koja zove i vodi u život? Kako pripremiti vjeroučitelje za sekularno društvo? Kako biti Kristova sol u odgojnoj politici? Kakvi trebaju biti programi i priručnici školskog vjeronauka? Nedostaju ljudi koji bi bili sposobni riješiti te probleme. Naša Crkva mora istovremeno skrbiti i za školski vjeronauk i za župnu katehezu.

I danas se društvo nuda da Crkva može odgajati ljudsku savjest. U ovome trenutku ne možemo odgovoriti na taj problem jer postoji velika kriza ljudskih vrlina.

Godine 2004. u javnim je školama predložen novi program školskog vjeronauka. Novost programa sastoji se u perspektivi evangelizacije koja nam pomaže da gradivo

i metode prilagodimo razini učenika. Cilj školskog vjeronauka se definira tako da vjeronauci bude u službi artikuliranja između stvarnosti postojanja, egzistencijalnih pitanja obogaćenih kulturnim doprinosima i resursima kršćanske vjere. U programu postoji vid integracije koji otvara perspektive za suradnju među raznim školskim predmetima. Program predlaže uporabu drugih metoda, tj. u njemu se podsjeća da dialog valja više koristiti od monologa, da je potrebni navještati Radosnu vijest negoli katehizirati, da valja više surađivati negoli moralizirati o kršćanskoj poruci. Cilj programa je odgoj osobe i odnosa. Predmet katoličkog vjeronauka upravljen je vjernicima, nevjernicima i nezainteresiranim.

Prema Zakonu o pouci Republike Litve učenici do 14 godine zajedno sa svojim roditeljima izabiru između školskog vjeronauka i etike. Prošle godine prvi je put u Litvi uveden novi program vjeronauka. Tim smo povodom pripremili upitnik radi analize razloga izbora školskog vjeronauka. Na upitnik je odgovorilo 250 roditelja osnovnoškolske djece. Postavljeno im je pitanje: *Koji su motivi vašeg izbora školskog vjeronauka?*

27% roditelja reklo je da želi da njihovo dijete upozna kršćanstvo. 21% onih koji su odgovorili žele da se kršćanska tradicija nastavi i u školi. Za 18% roditelja je

¹ M. LÈNA, *Le passage du témoin. Parole et silence*, 1999, 72.

važno da vjera djeteta raste za vrijeme pohadanja školskog vjeronauka. 16% ispitanika želi da djeca budu pripravljena na sakramente. 14% roditelja želi da školski vjeronauk potpomogne unutarnji odgoj i odgoj osobnosti. 4% roditelja objašnjava svoj izbor time što to želi njihovo dijete (usp. prikaz br. 1).

Za vrijeme izvođenja projekta analizirana je njegova prilagodba programu. Tematika osnovne škole slijedi se prema prostornoj logici za poznavanje i za odnos prema Bogu Stvoritelju, Isusu Kristu Otkupitelju, Duhu Svetome, Crkvi i samome sebi, drugima, okruženju, prirodi. Taj se program temelji na liturgijskoj godini. Može se ustanoviti da želje roditelja i projekt programa idu u istom smjeru s obzirom na školski vjeronauk.

Prema Zakonu o pouci, učenici koji imaju 14 godina mogu i sami odabratи školski vjeronauk. O tome je provedena anketa koja je obuhvatila 595 učenika. Jedno od pitanja glasilo je: *Što je za tebe najvažnije u školskom vjeronauku?*

60% učenika osobno se odlučuje za pohadjanje školskog vjeronauka. 26% učenika izjavljuje da dolaze zato što žele biti bolje informirani o religiji. 26% ih tvrdi da je za njih važna organizacija procesa pouke. 23% anketiranih učenika kaže da su za njih važni odnosi i sudjelovanje na satu školskog vjeronauka. 18% mlađih u anketi izjavljuje da su odabrali taj predmet zato što žele rasti u vjeri i još više izgraditi svoju unutarnost. 4% ispitanika izjavljuje da žele biti slobodni. 3% anketiranih uspjeh školskog vjeronauka povezuje uz osobnost vjeroučitelja (usp. prikaz br. 2).

Sadržaji koji su uključeni u program za učenike od 12 do 14 godina predviđaju da učenici ne samo upoznaju i shvate same sebe, nego i da upoznaju i shvate društvo u koje se uključuju. Oni analiziraju pitanja

prijateljstva i pripadnosti u svjetlu Biblije i Deset Božjih zapovijedi. Školski vjeronauk treba postati mjesto na kojem se postavljaaju pitanja, na kojemu se istražuje i otkriva.

Sadržaji koji su predviđeni za mlade od 14 do 16 godina postavljaju pitanja o životu i smrti, o ljubavi i seksualnosti, o zdravlju i patnji, bogatstvu i bijedi. Kako bi netko postao zrela osoba, potrebno je da svoje postojanje i djelovanje uključi u cijelokupne odnose s bližnjima ili u čitavom društvu. Odnosi su važni za napredak mlađih ljudi na njihovom osobnom putu kao pristupu njihovoj čovječnosti i vjeri. Školski vjeronauk pomaže formiranje jedinstvenog bića koje ima savjest i čuvstva te je sposobno napredovati i rasti. Školski vjeronauk stvara okruženje za odgoj duha u unutarnjosti i vanjštini, s obzirom na osobnost i sveopću situaciju i život. Sve poučavanje ovisi o kompetenciji profesora i o Božjoj milosti.

Tematika za mlade od 17 do 18 godina usredotočuje se na smisao postojanja. Školski vjeronauk raspravlja o stvarnosti postojanja, o egzistencijalnim pitanjima obogaćenima kulturnim doprinosima i bogatstvom kršćanske vjere, a obraća pozornost i na druge religije. Istraživanje o smislu provodi se sučeljavanjem s raznim mogućim putevima i s kršćanskim putem. Kako bi shvatili velika pitanja postojanja, učenici moraju postati sposobni pitati i dopustiti da ih propituju humanističke znanosti i religije. Trebaju postati sposobni otkriti da događaj Isusa Krista povezuje život, radost i nadu, žalost i strepnje ljudi. Riječ je o tome da se pokaže kako Evandjeљe, Radosna vijest koju je Isus donio ljudima jest riječ oslobođenja i nade koja se nude bez nametanja, riječ koja budi čovjeka kao subjekt i pomaže mu da raste u ljudskosti. Praksa ekumenskog i medureligijskog dijaloga omogućuje učenicima da susretnu druge u istini i da nadidu sudove i

predrasude ne negirajući svoja uvjerenja. Školski vjeronauk razvija učeničke kompetencije ospozobljavajući ih za etičko polemiziranje i moralno razlučivanje.

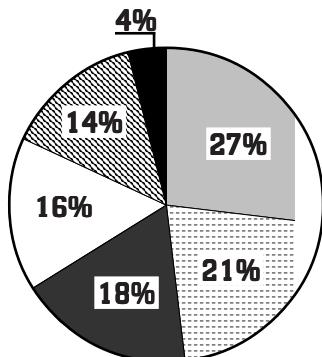
Skupina koja je pripremila projekt i program uvjerenja je da tematika i organizacija procesa poučavanja mogu osnažiti učeničku motivaciju i želje. Odgovori odaslih i učenika pokazuju da svi žele da školski vjeronauk odgaja ljudske vrline i kršćanske vrednote. Za vrijeme školskog vjeronauka mladi žele tražiti smisao života

i međusobno komunicirati. Oni žele doznati kao postati pojedinačna osoba i dio društva. Kakvoča poučavanja ovisi o kompetenciji vjeroučitelja i o svjedočenju evanđelja. Unatoč neuspjesima, Crkva u Litvi se uzda u Boga života i prema svojim mogućnostima radi na poboljšanju školskog vjeronauka.

*(Predavanje održano 22. 4. 2006.
u Beču na Dvanaestom europskom
forumu o školskom vjeronauku)*

Prikaz br. 1

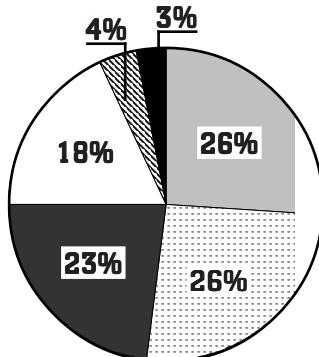
RODITELJSKI RAZLOZI IZBORA

- poznavanje kršćanstva
- nastavak tradicije
- vjera
- priprava na sakrament
- ▨ odgoj osobnosti
- želja djeteta

Prikaz br. 2

ODGOVOR UČENIKA

- informacije o religiji
- organizacija procesa
- odnos i sudjelovanje
- vjera i unutarnjost
- ▨ sloboda
- vjeroučitelj